

‘Licht op uitvaart’: nieuw boek van Marjon Klaassen

‘Waarom doen we het zo en waar willen we heen?’

Foto: PR

Eind deze maand verschijnt het boek ‘Licht op uitvaart’ van Marjon Klaassen. De directeur van Meander Uitvaartopleidingen houdt de uitvaartbranche een spiegel voor en doet een oproep. Zijn we ons werkelijk bewust hoe belangrijk de tijd rond een uitvaart is voor de nabestaanden? Ze pleit voor meer tijd en aandacht.

In de maatschappij ziet Klaassen – socioloog en oud-uitvaartondernemer – een sterke tendens om snel te beslissen en te handelen. “Na de uitvaart kunnen we verder, is het voorbij”, klinkt het dan. Tegelijkertijd is het houvast van religieuze rituelen weggefallen. Wat daarvoor in de plaats is gekomen is heel fragmentarisch, constateert Klaassen in haar boek. “Hoe om te gaan met lijden en verdriet moeten we zelf maar bedenken. We lijken het lijden verleerd. Alles moet leuk zijn. En daarmee wordt voorbijgaan aan al die troostende momenten

rond de uitvaart als eerste stappen in het rouwproces.”

Niet alles snel willen regelen

In de uitvaartpraktijk ziet Klaassen dat de branche daarin is meegegaan. In de voorbereiding op de uitvaart is het protocol leidend geworden en volgen de beslissingen elkaar snel op. Er is in haar ogen nauwelijks tijd om stil te staan en het verlies te ervaren. Terwijl de periode tussen het sterven en de uitvaart veel waardevolle rituelen herbergt. “Gevoelens van verlies en rouw zijn te groot om in één keer te dragen. Het sluiten van de ogen, de laatste verzorging of het uitzoeken van de kist kunnen gevoelens van verdriet en rouw met elkaar verbinden. Het zijn eenmalige troostende momenten om niet zomaar voorbij te laten gaan.” Klaassen ziet daarin met name een rol voor de uitvaartbegeleider. “We moeten niet alles snel willen regelen.”

Uitvaartzorg is dienend

Daar waar protocol en draaiboek aan belang winnen, verliezen verdriet en rouw het van het streven naar efficiency.

‘We lijken het lijden verleerd’

“In het crematorium moet de ceremonie snel door, want de volgende uitvaart staat al gepland. Het lijkt misschien logisch, maar draagt niet bij aan een betekenisvolle gebeurtenis. De mens in rouw heeft behoefte aan aandacht en tijd. De uitvaartzorg moet daar dienend aan zijn.” Klaassen is van mening dat de uitvaartbegeleider van veel (meer) waarde kan zijn. “Wie uit eigen ervaring begrijpt wat afscheid en verdriet betekenen, die zijn eigen rouw kent, kan echt iets toevoegen.”

In haar boek stelt Klaassen zichzelf en de lezer de vraag ‘Hoe varen we uit?’ Aan de hand van praktijkervaringen, die ze bijvoorbeeld terugleest in de stageverslagen van haar leerlingen, vraagt ze zich hardop af: ‘Wat doen we, waarom doen we het zo

en waar willen we heen?’ “Ik wil de uitvaartwereld handvatten aanreiken, laten zien hoe we ons vak kunnen inkleuren. Laten we nagaan wat er nodig is, in het belang van de rouwende mens.”

Gelaagde motivatie

Klaassen benoemt in haar boek de situatie die ze aantreft. Tegelijk constateert ze dat deze ‘zachte krachten’ binnen het vak al sinds de jaren negentig van de vorige eeuw aan terrein winnen. “Met name in een aantal kleinere bedrijven zie je dat er ruimte is voor een niet-geprotocolleerde aanpak. Waar gewerkt wordt aan het bouwen aan vertrouwen, waar aandacht en tijd het uitgangspunt zijn.”

Foto: PR

Marjon Klaassen: “We moeten niet alles snel willen regelen”

Vanzelfsprekend vraagt ‘opleider Klaassen’ zich ook af wat dat betekent voor het vak en de persoon van de uitvaartbegeleider. “Een gids ben je niet zomaar. Het is ook niet iedereen gegeven die rol aan te nemen. Een gelaagde motivatie die ook raakt aan de dienende rol bij rouw, is heel belangrijk. In mijn ogen moet het tot de kwaliteiten van elke uitvaartbegeleider gaan behoren.” ◀

Het boek is te koop via www.meanderuitvaartopleidingen.nl